

регістрах та відображення їх даних в управлінській звітності, вибір програмного забезпечення;

– третій етап (організаційний): проектування організаційної структури відділу управлінського обліку з його функціями, завданнями та виконавцями; розподіл обов'язків між працівниками відділу управлінського обліку і центрів відповідальності та встановлення взаємозв'язків між ними; розроблення внутрішніх положень щодо організації управлінського обліку – розробка і затвердження облікової політики управлінського обліку.

Таким чином, у сучасних економічних умовах управлінський облік поступово займає першочергові позиції в інструментарії підвищення ефективності діяльності підприємства, а його наявність стає невід'ємною частиною успішного розвитку суб'єкта господарювання.

Література:

1. Лебедик Г. В., Іващенко К. Ю., Світловська А. М. Проблеми організації управлінського обліку на підприємствах. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. Економіка і менеджмент.* 2016. Вип. 15. С. 137–140.

2. Розіт Т. В. управлінський облік: навч.-метод. посібник. Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2017. 80 с.

3. Безверхня Ю. В. Об'єктивна необхідність управлінського обліку у системі керування підприємством. *Вісник Сумського державного університету. Сер. Економіка.* 2010. № 2. С. 86–90.

4. Коблянська Г., Вікулова А. Актуальні аспекти впровадження управлінського обліку на підприємствах України. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Сер. Економіка.* 2011. Вип. 130. С. 45–47.

5. Левицька С. Практичні аспекти впровадження управлінського обліку. *Бухгалтерський облік і аудит.* 2011. № 6. С. 34–44.

6. Правдюк Н. Л., Бурко К. В., Лепетан І. М. Управлінський облік у схемах і таблицях: навч. посіб. Вінниця: ОЦ ВДАУ, 2009. 125 с.

7. Управлінський облік: підручник / Г. О. Партин, А. Г. Загородній, Т. І. Свідрик та ін. Львів : Вид-во Львівської політехніки, 2013. 280 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ КОНСЕРВАЦІЇ ОБ'ЄКТІВ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Паніматченко К.І.

*Науковий керівник :Зябченкова А.В., ст. викладач
Державний торговельно-економічний університет*

На тлі повномасштабної війни між Росією та Україною деякі вітчизняні підприємства були змушені призупинити свою діяльність. До них належать юридичні особи, розташовані на тимчасово окупованих або прилеглих територіях, компанії, евакуйовані за кордон, а також підприємства, які

перенесли виробництво в більш безпечні райони України. Це створює проблеми для експлуатації основних фондів, які не можуть бути переміщені, що робить їх використання неможливим або недоцільним. Інколи підприємства розглядають питання часткового використання виробничих потужностей, а решту – консервують. Тому збереження основних фондів набуває дедалі більшого значення.

Під консервацією основних фондів слід розуміти комплекс заходів щодо тривалого (але не більше трьох років) зберігання основних фондів з можливістю подальшого відновлення їх функціонування після припинення виробничої або іншої господарської діяльності [1].

Основними причинами консервації основних засобів є тимчасове припинення підприємством виробничої або іншої господарської діяльності, зниження обсягів виробництва та недоцільне використання основних засобів [2].

Метою консервації основних фондів у воєнний час є забезпечення збереження і можливого використання об'єкта в майбутньому. Іншими словами, консервація основних засобів передбачає фактичне переведення основних засобів на інші субрахунки бухгалтерського обліку за рішенням керівництва організації. Наприклад, може виникнути ситуація, коли суб'єкт господарювання або його відокремлений підрозділ тимчасово не працює на території, контрольованій Україною, через близькість до лінії фронту, але бажає зберегти своє обладнання і має намір перемістити його в безпечне місце.

Якщо ж установа перебуває на території, контрольованій Україною, а основний засіб залишається на тимчасово окупованій території, то безпечний доступ до нього неможливий. Оскільки низка заходів зі збереження неможлива, пропонується перевірити такі основні засоби на знецінення [3].

Рішення про консервацію основних засобів приймається на рівні керівництва підприємства. У випадку з державними підприємствами необхідний закон, затверджений Кабінетом Міністрів України. Строк консервації основних засобів на підприємствах державної та комунальної власності становить не менше одного року і не більше трьох років.

Для документального оформлення робіт з технічного обслуговування основних засобів рекомендується складати такі документи: акт про тимчасове вибуття основного засобу з виробничого процесу та його технічне обслуговування; документи, що підтверджують виконані роботи (акт про виконання робіт сторонньою організацією, акт про списання запасів, наказ про відрядну оплату праці); технічне обслуговування відповідальною за обслуговування особою. Акт приймання-передачі об'єкта основних засобів.

Алгоритм процедури консервації основних засобів в умовах воєнного стану має здійснюватися на основі таких етапів:

1. Створення комісії з консервації основних засобів.
2. Комітет готує техніко-економічне обґрунтування необхідності консервації основних фондів. На цьому етапі складається акт про проект консервації та технічний стан основного засобу на момент консервації.
3. Підготовка рішення про доцільність консервації

4. Проведення робіт з консервації та їх документальне оформлення (підготовка акта про прийняття основного засобу на консервацію).

Операції з переведення основних засобів на консервацію пропонується відображати в аналітичному обліку. При цьому інвентарні картки тимчасово вибулих основних засобів пропонується виділити в окрему групу. Одне із бухгалтерських питань, на яке безпосередньо накладає свій відбиток воєнний стан – нарахування амортизації основних засобів. У період консервації нарахування амортизації за основними засобами має бути призупинено [4].

Рекомендується вести облік законсервованих основних засобів на окремому субрахунку, а витрати на консервацію відображати як інші витрати на рахунку 97 "Інші витрати". У фінансовій звітності інформація про залишкову вартість виведених з експлуатації основних засобів має бути розкрита окремим пунктом у формі № 5 "Примітки до річної фінансової звітності".

Таким чином, на тлі війни підприємства зіткнулися з низкою проблем, як у виробничому аспекті, так і в організаційному. Тому збереження основних фондів набуває дедалі більшого значення. Саме вивчення бухгалтерського обліку операцій зі збереження основних засобів у воєнний час пролило світло на характер і причини збереження основних засобів, їх документальне оформлення та порядок обліку.

Література :

1. Про порядок консервації основних виробничих фондів підприємств: Постанова КМУ від 15.06.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1183-97-%D0%BF#Text>

2. Про порядок погодження в Мінпромполітики України питань, пов'язаних з відчуженням основних засобів підприємств та з інших питань: Наказ Мінпромполітики України від 25.04.2008 № 274. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0274581-04#Text>.

3. Національне положення (стан дарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Наказ МФУ від 29.07.2022 №92. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00#Text>.

4. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів: Наказ МФУ від 18.10.2022 № 561. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0561201-03#Text>.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ З МЕТОЮ ЙОГО ОБЛІКУ

Пономаренко В.О.

*Науковий керівник : Вербицька В.І., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Економіка України все більше інтегрується у світову систему господарювання. Цьому сприяють сформовані у країні ринкові відносини та постійні глобалізаційні зміни, що відбуваються. Вказані обставини спричиняють